

STOWARZYSZENIE ZWYKŁE
NR REJ. 22

STOWARZYSZENIE EKOLOGICZNE

„OJCZYŻNA”

ul. Prądyńskiego nr 157/4

58-105 ŚWIDNICA

tel. 074-852 66 79; 640 84 44

e-mail: stow.ekol.ojczyzna@wp.pl

<http://www.iddd.de/umtsno/swidnica.htm>

**Wojewódzki Sąd Administracyjny
Wydział II we Wrocławiu**

ul. św. Mikołaja nr 78÷79

50-126 WROCŁAW

06.05.2009 r.

Sygn. akt **II SA/Wr 615/08**

Nasz nr **EK-92/09**

Świdnica, dn. 06.05.2009 r.

**Dot.: uwag i dowodów do protokołu z posiedzenia Sądu w dn. 06.05.2009r. –
sprawa wg sygn. akt II SA/Wr 615/08.**

Wysoki Sądzie !

Zgodnie z wystąpieniem przedstawiciela Stowarzyszenia Ekologicznego „OJCZYŻNA” podczas w/w posiedzenia, uprzejmie prosimy o włączenie do protokołu poniższych dodatkowych zarzutów i dowodów.

1. ORGAN I stopnia powinien zapewnić S. E. „OJCZYŻNA” i pozostałym stronom czynny udział w każdym stadium postępowania. W związku z tym Organ przed wydaniem decyzji nr 10/08 powinien zawiadomić strony odnośnie możliwości wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów a w szczególności do „ANALIZY ŚRODOWISKOWEJ” (autor inż. P. Marczak, kwiecień 2008r.). Organ po otrzymaniu od inwestora w/w „ANALIZY” z „marszu” wydał decyzję nr 10/08, co spowodowało naruszenie art. 10 § 1 KPA oraz istotną wadę procesową.
2. ORGAN I stopnia jak też SKO oparły swoje rozstrzygnięcia i decyzje nie na ustaleniach faktycznych poczynionych samodzielnie, lecz na ustaleniach i sentencjach zawartych w p. 3 na str. 7 „ANALIZY ŚRODOWISKOWEJ” (autor: inż. Piotr Marczak, Luboń, kwiecień 2008r.). Równocześnie w/w organy nie skorzystały z pomocy biegłego w myśl art. 84 § 1 KPA i w zasadzie nie ustaliły w ogóle faktów istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy, które mogły doprowadzić do zupełnie odmiennych sentencji w decyzji nr 10/08 oraz nr SKO 4111/86/2008. W sumie spowodowało to naruszenie art. 7, art. 77 § 1, art. 80, art. 84 § 1 i art. 107 § 3 KPA, co skutkuje koniecznością usunięcia z obrotu prawnego obu w/w decyzji.

3. W skierowanej do Wysokiego Sądu naszej skardze nr EK-177/08 z dn. 21.10.2008r. (sygn. akt II SA/Wr 615/08) podkreśliliśmy w p. 4.2, że po rozbudowie mocy, stacja bazowa nr 49521 będzie emitować ponadnormatywne mikrofalowe PEM ($S \gg 0,1 \text{ W/m}^2$) na przyległą działkę nr 2/3, będącą w wieczystym użytkowaniu Spółdzielni Mieszkaniowej. Działka ta nie jest objęta żadnym miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego w myśl Ustawy z dn. 27.03.2003r. (Dz.U.03.80.717). Tym samym aktualnie brak jest prawnego ograniczenia wysokości zabudowy na działce nr 2/3. Ograniczenie takie narzuca w sposób nieuprawniony sporna stacja bazowa nr 49521, która będzie emitować na działkę nr 2/3 mikrofalowe PEM o gęstości mocy przekraczającej o 338 [%] normatywną wartość $0,1 \text{ [W/m}^2\text{]}$ wg Rozp. Min. Środowiska z dn. 30.10.2003r. (Dz.U.03.192.1883, Tabl. 2, lp. 7) – vide → pkt „B₁” na czerwonym odcinku „jęzora” wg Zał. nr 1 do skargi nr EK-177/08. Powyższa kolizja legalizowana decyzjami organów I i II stopnia, narusza art. 6.2 Ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym oraz art. 58 § 2, 133, 144 i 245 Kodeksu Cywilnego (Dz.U.64.16.93). Powyższy nasz zarzut jest tożsamy z prawną wykładnią Wojewody Dolnośląskiego, zawartą w decyzji nr II-159/09 z dn. 30.03.2009r., str. 4, wydanej w analogicznej sprawie (budowa stacji bazowej PTC-ERA w miejscowości Przedborowa k/ Ząbkowic Śl.).

Prosimy uprzejmie Wysoki Sąd o uwzględnienie naszych dodatkowych zarzutów i dowodów, (przedłożonych zgodnie z niniejszym pismem na posiedzeniu w dn. 06.05.2009r.), przy wyrokowaniu w sprawie wg sygn. akt II SA/Wr 615/08.

Z wyrazami głębokiego zaufania i wysokiego szacunku

Sekretarz

(mgr inż. Stanisław Kos)

Prezes

(mgr Lucjan Momot)

Załączniki:

1. Załączniki nr 1-3 do skargi nr EK-177/08 z dn. 21.10.2008r.
2. Decyzja Wojewody Dolnośląskiego nr II-159/09 z dn. 30.03.2009r.

Kopia: a/a

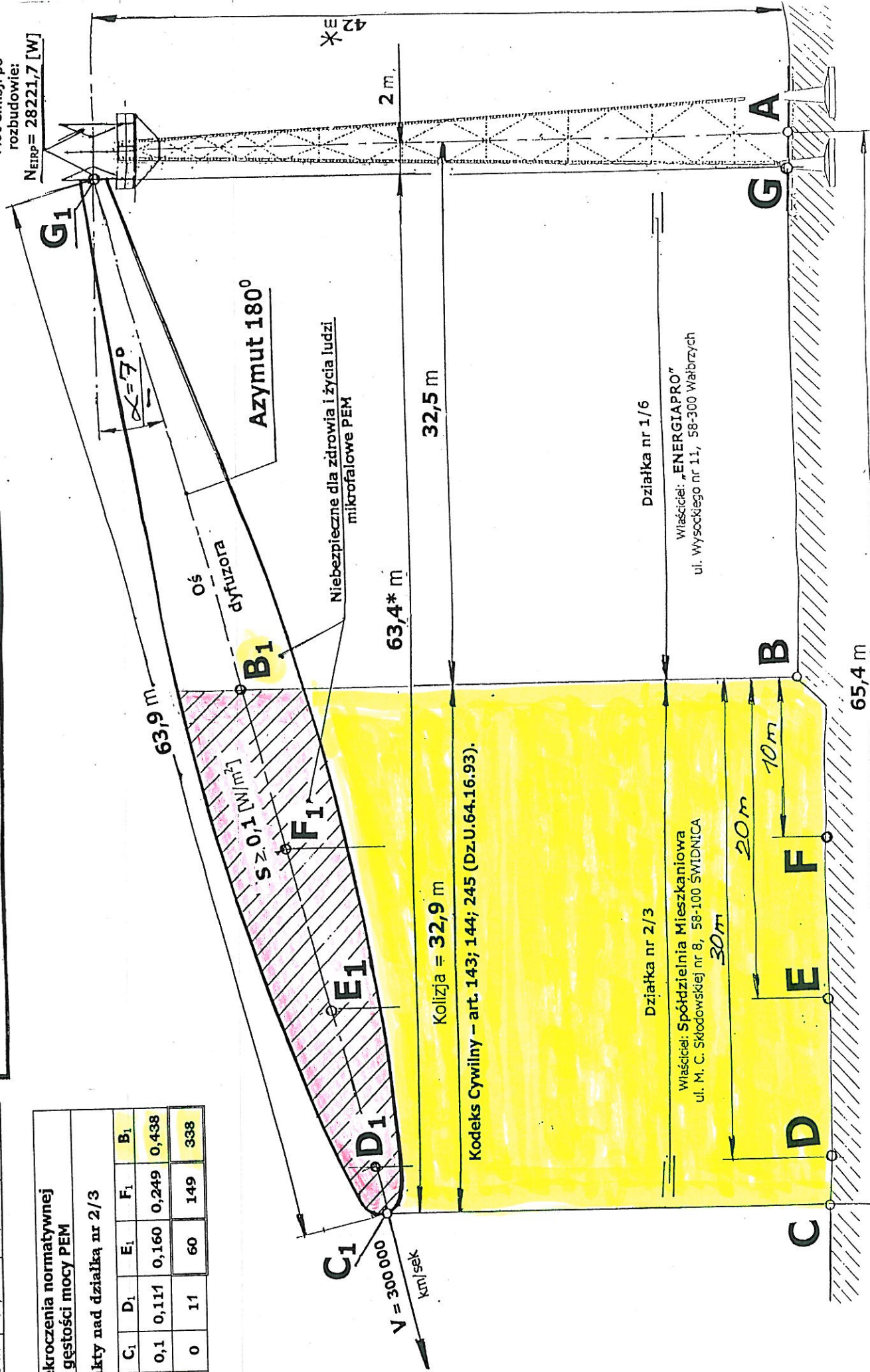
Wymiary [m]				
GB	GF	GE	GD	GC
30,5 m	40,5 m	50,5 m	60,5 m	63,4 m
G ₁ , B ₁	G ₁ , F ₁	G ₁ , E ₁	G ₁ , D ₁	G ₁ , C ₁
0,73 m	40,8 m	50,9 m	60,95 m	63,9 m

Przekroczenia normatywnej gęstości mocy PEM					
Punkty nad działką nr 2/3					
C ₁	C ₁	D ₁	E ₁	F ₁	B ₁
Gęstość mocy [W/m ²]	0,1	0,111	0,160	0,249	0,438
Przekroczenie [%]	0	11	60	149	338

Wtargnięcie na działkę Spółdzielni Mieszkaniowej nr 2/3 ponadnormatywnych, mikrofalowych Pól Elektro-Magnetycznych (PEM) o gęstości mocy $S \geq 0,1$ [W/m²]
 – patrz Dz.U.03.192.1883, § 2, pkt 2, Tabela 2, l.p. 7.

Załącznik nr 1
 do skargi S. E. „OJCZYŻNA”
 nr EK-177/08 z dn. 21.10.2008r.

Stacja bazowa
 Nr 49521.
 Moc emisji po
 rozbudowie:
 NEIRP = 28221,7 [W]

* Wymiary: 63,4; 42 m przyjęto zgodnie z załączoną do wniosku inwestora ANALIZĄ ŚRODOWISKOWĄ nr zw 515/DZ/05 - ITE.
 Autor inż. P. Marczak - Luboń, kwiecień 2008r.

Kodeks Cywilny – art. 143; 144; 245 (Dz.U.64.16.93).

Działka nr 2/3

Właściciel: Spółdzielnia Mieszkaniowa
 ul. M. C. Skłodowskiej nr 8, 58-100 SWIDNICA

Działka nr 1/6

Właściciel: ENERGIAPRO
 ul. Wysockiego nr 11, 58-300 Wąbrzych

WOJEWODA DOLNOŚLĄSKI
IF.II.A-3.Zb.7111-20/08

30
Wrocław, dnia   marca 2009 r.

DECYZJA NR II - 159/09

Na podstawie art. 157 § 1 i art. 158 § 1 w zw. z art. 156 § 1 pkt 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity: Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071, z późn. zm.) i art. 82 ust. 3 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane (tekst jednolity: Dz. U. z 2006 r. Nr 156, poz. 1118), w wyniku wszczętego z wniosku Gminy Stoszowice postępowania w sprawie stwierdzenia nieważności decyzji Starosty Ząbkowickiego z dnia 10 września 2008 r. Nr 272/2008 zatwierdzającej projekt budowlany i udzielającej na rzecz Polskiej Telefonii Cyfrowej Sp. z o.o. pozwolenia na budowę stacji bazowej telefonii komórkowej PTC Sp. z o.o. na terenie dz. nr 437 w miejscowości Przedborowa,

**- stwierdzam nieważność
decyzji Starosty Ząbkowickiego
z dnia 10 września 2008 r. Nr 272/2008**

UZASADNIENIE

W dniu 30 lipca 2008 r. do Starostwa Powiatowego w Ząbkowicach Śląskich wpłynął wniosek Polskiej Telefonii Cyfrowej Sp. z o.o., reprezentowanej przez pełnomocnika Pana Adama Kędzińskiego, o wydanie decyzji o pozwoleniu na budowę stacji bazowej telefonii komórkowej w miejscowości Przedborowa, na dz. nr 437 AM- 2.

Po przeanalizowaniu akt sprawy decyzją z dnia 10 września 2008 r. Nr 272/2008 Starosta Ząbkowicki zatwierdził projekt budowlany i udzielił pozwolenia na budowę dla wyżej opisanej inwestycji.

Pismem z dnia 8 grudnia 2008 r. Gmina Stoszowice zwróciła się do tutejszego organu o stwierdzenie nieważności powyższego rozstrzygnięcia.

Zawiadomieniem z dnia 9 lutego Wojewoda Dolnośląski poinformował strony i uczestników postępowania o wszczęciu postępowania w sprawie stwierdzenia nieważności decyzji Starosty Ząbkowickiego z dnia 10 września 2008 r. Nr 272/2008 zatwierdzającej projekt budowlany i udzielającej na rzecz Polskiej Telefonii Cyfrowej Sp. z o.o. pozwolenia na budowę stacji bazowej telefonii komórkowej PTC Sp. z o.o. na terenie dz. nr 437 w miejscowości Przedborowa.

Polska Telefonia Cyfrowa Sp. z o.o. do wniosku z dnia 29 lipca 2007 r. dołączyła „wstępną analizę środowiskową pod względem kwalifikacji do sporządzenia raportu oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko”. Z powyższego dokumentu wypływa wniosek, iż przedmiotowa inwestycja, z uwagi na odległość miejsc dostępnych dla ludzi od środka elektrycznego anten wzdłuż osi głównej promieniowania pochodzących od tych anten, nie kwalifikuje się do przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, dla których sporządzenie raportu o oddziaływaniu na środowisko jest wymagane.

Jak wynika z przedstawionego przez inwestora opracowania moc projektowanych anten wynosi 4150 W i 4382 W, a częstotliwość ich pracy od 0,9 do 2,1 GHz. Ponadto z rysunku załączonego do opisanej wyżej „wstępnej analizy środowiskowej” wynika, iż w odległości 100 m oraz 150 m od środka elektrycznego projektowanej wieży znajdują się budynki.

W tym miejscu należy stwierdzić, iż określenie „miejsca dostępne dla ludzi” nie może być utożsamiane z zawartą w § 4 i § 5 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (Dz. U. Nr 75, poz. 690 ze zm.) definicją budynków z pomieszczeniami przeznaczonymi na pobyt ludzi.

Zgodnie bowiem z definicją zawartą w § 5 ust. 1 pkt 1 rzeczonego rozporządzenia nie uważa się za przeznaczone na pobyt ludzi pomieszczeń, w których łączny czas przebywania tych samych osób jest krótszy niż 2 godziny w ciągu doby, a wykonywane czynności mają charakter dorywczy bądź też praca polega na krótkotrwałym przebywaniu związanym z dozorem oraz konserwacją maszyn i urządzeń lub utrzymaniem czystości i porządku. Jak wynika z powyższego, pomieszczenia nieprzeznaczone na pobyt ludzi nie stanowią pomieszczeń (czy też miejsc) niedostępnych dla ludzi.

Ze zgromadzonych przez tutejszy organ akt sprawy wynika, iż co prawda w obecnym stanie zagospodarowania działek sąsiednich projektowana oś główna wiązki promieniowania anteny GSM 50° (sektor A) DSC/UMTS 50° (sektor K/Q) nie przebiega bezpośrednio przez znajdujące się pod nią budynki, jednak nie można zakładać, że taki stan nie ulegnie zmianie. Obszar oddziaływania anten obejmuje bowiem działki, które mogą zostać zabudowane w dowolny, przewidziany prawem sposób. Również już istniejące budynki mogą zostać przez właścicieli rozbudowane tak, że znajdą się w bezpośrednim obszarze szkodliwego promieniowania. Należy bowiem pamiętać, iż miejscem dostępnym dla ludzi jest nie tylko budynek mieszkalny istniejący w dniu sporządzenia określonej analizy, ale także każde inne miejsce, w którym będą mogli przebywać ludzie, chociażby tylko chwilowo (np. budynek gospodarczy). Każde inne rozumienie tegoż pojęcia powodowałoby ograniczenie właściciela w sposobie korzystania z jego nieruchomości, a bez jego zgody jest to niedopuszczalne.

Należy także podkreślić, że na działkach sąsiadujących z terenem zainwestowania (i objętych oddziaływaniem projektowanej stacji bazowej telefonii komórkowej) nie obowiązują ustalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, wobec czego warunki zabudowy są tam ustalane w drodze indywidualnie wydawanych decyzji o warunkach zabudowy. Tymczasem jedynie ograniczenie wysokości zabudowy na tych działkach wprowadzone przepisami miejscowego planu mogłoby stanowić podstawę do stwierdzenia, iż realizacja wyższej zabudowy jest tam wykluczona.

Mając powyższe na uwadze, należy stwierdzić, że zaskarżona decyzja powinna zostać poprzedzona uzyskaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach (...). Z akt sprawy przekazanych tutejszemu organowi wynika, iż inwestor takiej decyzji nie uzyskał. Przedłożony przez inwestora (i zatwierdzony następnie w zaskarżonej decyzji) projekt budowlany, zawiera stwierdzenie, że wnioskowana inwestycja nie należy do kategorii przedsięwzięć znacząco oddziałujących na środowisko, wobec czego decyzja środowiskowa jest zbędna.